

Tavşanın Ay Işığı Fırını

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Ay Işığı Fırını

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük bir meşe ağacının altındaki sıcacık bir yuvada, Remy adında bir tavşan çok özel bir fırın işletiyordu. Her akşam, ay yükseldiğinde, Remy'nin küçük dükkânı sıcak bir ışık ve tatlı kokularla canlanırdı. Tavşan, cebinde küçük bir ay işlemeli, gök mavisi bir önlük giyyordu. Hamuru yoğururken yumuşak krem beyazı patilerine un bulaşıyordu. Çalışırken uzun kulakları sevinçle kıpırdıyordu.

Remy'nin fırını, parlayan ikramlarıyla ünlüydü. Hamura ay ışığı karıştırır, üzerine yıldız ışığı serperdi. Hamur işleri fırından çıktığında, yumuşak, altın bir ışıqla parıldardı. Tavşan onları tezgâha koyarken gülümsedi. 'Bunlar yiyen herkese sıcaklık getirecek,' diye fısıldadı. Yuvarlak kahverengi gözleri gururla parladı.

Ama Remy'nin gizli bir endişesi vardı. Her gece parlayan hamur işlerini pişiriyordu, ama hep yalnız yiyordu. Küçük fırını gözlerden uzaktaydı ve kimseyi davet edemeyecek kadar utangaçtı. 'Ya ikramlarımı sevmezlerse?' diye düşündü. Tüylü kuyruğu sarktı. Tavşan iç çekti ve ay ışığının boş sandalyelerde dans edişini izledi. Keşke paylaşacak biri olsaydı.

Bir gece, fırının kapısında minicik bir fare belirdi. Çok küçüktü, tam bir avuç içi kadardı; gri-kahverengi tüyleri ve büyük yuvarlak kulakları vardı. Boynuna kırmızı bir boyunbağı düzgünce bağlanmıştı ve omzunda küçük, örgü bir sepet asılıydı. 'Merhaba!' diye ciyakladı. 'Harika bir şey kokusu aldım. Ne pişiriyorsun?' Parlak siyah gözleri merakla büyüdü.

Remy'nin kulakları dikildi. 'Ay ışığı hamur işleri pişiriyorum,' dedi. 'Parlıyorlar ve tatlı rüyalar gibi tadı var. Ama o kadar çok var ki, paylaşacak kimsem yok.' Fare yaklaştı. 'Ben Millie,' dedi. 'Onları teslim etmene yardım edebilirim! Gece yalnız kalan bir sürü komşu tanıyorum.' Tavşan duraksadı, sonra başını salladı. 'Gerçekten mi? Bunu yapar mısın?'

Fare Millie minik bir sepet alıp içini sıcak, parlayan hamur işleriyle doldurdu. 'Yaşlı Porsuk'la başlayalım,' dedi. 'Yalnız yaşıyor ve neredeyse hiç ziyaretçisi olmuyor.' Remy hamur işlerini yumuşak bir beze sarıp dikkatlice sepete yerleştirdi. İki yeni dost ay ışıklı geceye doğru yola çıktı. Tavşanın kalbi heyecanla ve biraz da tedirginlikle hızlı hızlı çarpıyordu.

Kıvrımlı bir patikadan aşağı, devrilmiş bir kütüğün altındaki sıcacık bir ine zıpladılar. Millie usulca kapıyı çaldı. Yaşlı Porsuk kapıyı açtı; gözleri uyku ve hüznüyle. 'Sana ay ışığı fırınından bir ikram getirdik,' dedi Remy. Parlayan bir hamur işi uzattı. Porsukun yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. 'Benim için mi?' diye sordu. 'Ne kadar nazık!' Bir ısırık aldı ve gözleri parladı.

Sonra, uzun bir meşe ağacında yaşayan bir sincabı ziyaret ettiler. Bütün hafta kendini yalnız hissetmişti. Parlayan hamur işlerini görünce minik patilerini birbirine vurdu. 'Ne kadar güzeller!' diye cıvıladı. Sıcak ışık, sıcacık yuvasını bir şölen yerine çevirdi. Remy ve Millie el sallayıp bir sonraki eve zıpladılar. Tavşan göğsünün içinde mutlu bir ısıltı hissetmeye başladı.

Uykulu bir kirpiye, sessiz bir köstebeğe ve bir tarla faresi ailesine hamur işleri teslim ettiler. Her kapıda, uykulu yüzler gülümsemelerle aydınlandı. 'Teşekkürler!' diye seslendiler. 'Ne harika bir sürpriz!' Millie'nin küçük sepeti boştu, ama kalbi doluydu. Remy mutlu komşulara baktı ve patilerinde sıcacık bir karıncalanma hissetti. Paylaşmak, yalnız yemekten daha iyiydi.

Eve zıplarken Millie, 'Biliyor musun Remy, hamur işlerin özel, ama onları büyülü yapan şey paylaşmak,' dedi. Tavşan yavaşça başını salladı. 'Sanırım haklısın,' dedi. 'Kimseyi davet etmeye o kadar utangaçtım ki, ama bu gece ne kadar mutlu olduklarını gördüm.' Yuvarlak kahverengi gözleri yeni bir anlayışla parladı. Fare gülümsedi ve patisini sıktı.

Fırına döndüklerinde Remy'nin bir fikri vardı. 'Millie, teslimat ortağım olmak ister misin?' diye sordu. 'Fırını herkesin hoş karşılandığı bir yer yapabiliriz.' Farenin gözleri sevinçle büyüdü. 'Bunu çok isterim!' diye ciyakladı. Patilerini sıkarak anlaştılar. O gecedan sonra tavşan ve fare bir ekip oldular ve fırın her zamankinden daha sıcak hissettirdi.

Remy daha da fazla hamur işi pişirmeye başladı ve kapıyı ziyaret etmek isteyen her komşuya açık bıraktı. Millie çayırın her yerine parlayan ikram sepetleri teslim etti. Fırın mutlu bir buluşma yeri oldu. Hayvanlar sıcak, tatlı lokmalar eşliğinde sohbet etmeye ve hikâyeler paylaşmaya geldiler. Tavşanın utangaçlığı eriyip gitti. İkramlarını paylaşmanın herkesi, kendisi de dahil, mutlu ettiğini öğrendi.

Bir akşam, bütün komşular Remy ve Millie için bir şölen düzenlediler. Çiçekler ve meyveler getirdiler, ayın altında şarkılar söylediler. 'Büyünü bizimle paylaştığın için teşekkürler,' dedi Yaşlı Porsuk. Remy'nin kalbi sevinçle doldu. Işıl ışıl gülümseyen Millie'ye baktı. 'Senin sayende başardık,' dedi. Fare kızardı ve kırmızı boyunbağını düzeltti.

O andan itibaren ay ışığı fırını daha da parladı. Tavşan ve fare omuz omuza çalıştılar, parlayan hamur işleri pişirip teslim ettiler. Mutluluğun paylaşıldıkça büyüdüğünü keşfettiler. Her gece, uykulu yüzler gülümsemelerle aydınlandı ve yalnız kalpler ısındı. Remy'nin gök mavisi önlüğünde biraz daha fazla un vardı, ama onun gülümsemesi çayırda en parlak şeydi.

Fare ve tavşan en canım dost oldular. Küçük bir iyiliğin bütün geceyi aydınlatabileceğini öğrendiler. Ve eğer bir gün büyük meşe ağacının yanından geçerseniz, yumuşak bir ışıltı görebilir ve tatlı bir koku alabilirsiniz. Sadece kapıyı çalın. Remy ve Millie orada olacak, sıcak, parlayan bir hamur işi ve mutlu bir gülümseme paylaşmaya hazır.

Ve böylece, meşe ağacının altındaki küçük fırın bir sevinç yeri oldu. Tavşan ve fare, en güzel ikramın paylaşmak olduğunu biliyorlardı. Mutlu bir şekilde yaşadılar, pişirip teslim ettiler ve dostlukları her gün daha da güçlendi. Ay ışığı fırını hâlâ pırıl pırıl parlıyor; paylaştığımızda mutluluğun büyüdüğüne büyüdüğünü hatırlatan sıcacık bir hatıra.